

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 13 lutego 2010 r.

Sz. P.
Prof. Andrzej Kraszewski
Minister Środowiska

W związku z projektem rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – projekt z 3 lutego 2010 r. – przedkładamy następujące uwagi do aktualnej wersji projektu:

1. W §3 ust. 1, pkt 42a: proponujemy rozszerzenie „*jeżeli dotyczy torfu lub kredy jeziornej*”. Eksploatacja kredy jeziornej powoduje podobne skutki jak eksploatacja torfu – jest zazwyczaj związana z niszczeniem ekosystemów mokradłowych, a także ze zdjęciem warstwy torfu niemal zawsze zalegającej na kredzie jeziornej jako nadkład.
2. W §3 ust. 1, pkt 53 i 54, proponujemy, by:
 - w parkach narodowych, rezerwach przyrody i ich otulinach zaliczyć do przedsięwzięć wymagających screeningu każde „miejsce noclegowe dla turystów”, tj. ośrodki wypoczynkowe, hotele, miejsca biwakowania, pola kempingowe i karawaningowe, niezależnie od liczby mogących w nim przebywać osób: w ostatnich latach obserwuje się masowy rozwój turystyki na cennych obszarach przyrodniczych i nasilenie jej negatywnego oddziaływania, przynajmniej wobec parków narodowych i rezerwatów każdy rozwój

- turystycznej bazy noclegowej może mieć istotne znaczenie dla kształtowania się presji turystycznej, a ta silnie oddziałuje na chronione wartości przyrodnicze;
- w pkt 54 zaliczyć do przedsięwzięć wymagających screeningu nie tylko stałe, ale i sezonowe pola kempingowe oraz miejsca biwakowania: oddziaływanie na środowisko i przyrodę wynika z samego faktu pobytu biwakujących ludzi, w przypadku obiektów sezonowych jest skoncentrowane w czasie w sezonie letnim, ale wcale nie mniejsze, niż obiektów stałych.

3. W §3 ust. 1, pkt 68b: obowiązek screeningu wobec wszelkich budowli piętrzących lokalizowanych na ciekach naturalnych jest generalnie słuszny – każda taka budowla może bowiem potencjalnie wpływać negatywnie na ekosystem cieku, w szczególności tworząc barierę dla migracji ryb. Jednak ograniczenie tej kwalifikacji tylko do „*cieków naturalnych na których nie występują budowle piętrzące wodę*” jest niezasadne i niejasne. W ten sposób, istnienie na rzece kilkusetkilometrowej długości choć jednej budowli piętrzącej, wyłączałoby całą tę rzekę spod obowiązywania przedmiotowego przepisu, nawet jeżeli duże jej odcinki byłyby zachowane w stanie naturalnym. Nie wydaje się to sensowne. Proponujemy skreślenie słów „*na których nie istnieją budowle piętrzące wodę*”, albo przeformułowanie zapisu w pkt 68b na „*jeżeli piętrzenie dotyczy naturalnych jednolitych części wód*”.

Zwracamy tu uwagę, że każde piętrzenie dotyczące naturalnych JCW może potencjalnie utrudnić doprowadzenie danej JCW do dobrego stanu ekologicznego – a więc może potencjalnie utrudnić osiągnięcie celu wynikającego z ramowej dyrektywy wodnej. Choćby z tego powodu oddziaływanie takiego piętrzenia powinno być przynajmniej rozważone w formie screeningu.

Nadmieniamy, że każde piętrzenie wykonywane na cieku naturalnym może potencjalnie spowodować np.:

- pogorszenie składu gatunkowego, liczebności lub struktury flory lub fauny występującej w wodach powierzchniowych wraz z otoczeniem tych wód;
 - pogorszenie stanu elementów hydromorfologicznych lub warunków fizykochemicznych,
 - zmianę poziomu wód podziemnych powodującą niekorzystne zmiany ilościowe i jakościowe wód podziemnych i środowisk od nich zależnych;
- a powyższe przesłanki są kryteriami „szkody w wodach” w sensie przepisów o zapobieganiu i naprawie szkód w środowisku (rozporządzenie Ministra Środowiska z 30 kwietnia 2008 r.).

4. W §3 ust. 1, pkt 92a: zalesienia użytków zielonych (pastwisk i łąk) powinny podlegać screeningowi zawsze, a nie tylko na terenach zalewowych. Zalesianie pastwisk i łąk jest generalnie niekorzystne z punktu widzenia różnorodności biologicznej. W szczególności Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych deklaruowała w pismach do nas, że zalesianie pastwisk i łąk w Lasach państwowych w ogóle nie ma miejsca. Proponujemy skreślenie słów „*na obszarach bezpośredniego lub potencjalnego zagrożenia powodzią*”.

5. W §3 ust. 1, pkt 92b: zalesianie nieużytków powinno podlegać screeningowi także na glebach niebagiennych – wówczas bowiem może dotyczyć np. muraw

napiaskowych lub kserotermicznych, wydm itp. Proponujemy skreślenie słów „na glebach bagiennych”

6. Wnosimy o ponowne rozważenie wcześniej już formułowanego wniosku, by w §3 ust 2 dodać pkt 5 o brzmieniu:

5) niewymienione, ze względu na zastosowane progi i kryteria, w ust 1, które mogą spowodować negatywne zmiany w chronionych siedliskach przyrodniczych lub w gatunkach chronionych w sensie ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

Zapis taki byłby w interesie inwestorów potencjalnych przedsięwzięć, umożliwiając w takich sytuacjach wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a tym samym umożliwiając realizację przedsięwzięcia bez konsekwencji wynikających ze „szkody w środowisku”.

Nie wszystkie takie przedsięwzięcia zostaną zakwalifikowane na podstawie §3 ust. 1. Tymczasem – zgodnie z art. 6 pkt 11a ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie - wyłącznie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana po uprzednim przewidzeniu negatywnego oddziaływania, wykluczy traktowanie ewentualnych negatywnych skutków takich przedsięwzięć jako „szkody w środowisku”. Jeżeli przepis ten nie będzie dodany, to dla niektórych przedsięwzięć ingerujących w chronione siedliska przyrodnicze lub gatunki chronione poza formami ochrony przyrody, nie będzie w ogóle możliwości „zalegalizowania” ich oddziaływania w drodze wydania decyzji środowiskowej.

z poważaniem

do wiadomości
- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów